

Kapinallisesta *tyttäreksi Isän*

Kapinallisesta Isän tyttäreksi

© 2018 Maila Kettunen

Taitto ja kansi: Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-951-568-519-3

Kapinallisesta Isän tyttäreksi

SISÄLTÖ

ESIPUHE.....	6
LUKU 1. KIRJAN RAKENNE	7
LUKU 2. KOLME TÄHTIHETKEÄ	8
Elämäni mies.....	8
Elämän tarkoitus	8
Isän tyttäreksi.....	10
LUKU 3. LAPSUUS.....	11
Isovanhemmat	11
Varhaislapsuuteni	13
Koulu aika.....	19
LUKU 4. NUORUUS.....	22
Uimaopettajana	22
Lukiossa	23
Ammattiin.....	24
LUKU 5. UNELMAN TÄYTTYMYS	27
Avoliiton alku	27
Lapsia nopsaan tahtiin	29
LUKU 6. PIMEYDESTÄ KOHTI VALOA JA VAPAUTTA.....	35
Apua oppilaiden rikkinäisyyteen	35
Irti symbioosista	36
Helmiä ihmissuhderyhmistä	37
Sosiaatiossa.....	39
Minussako vikaa?	40
Uskoon tulo	41
Tulipalo.....	41
Vapaaksi antroposofiasta	42
LUKU 7. LAPSET KASVAVAT	43
Peruskoulussa.....	43
Koulun jälkeen	45

LUKU 8. USKON TIELLÄ	49
SYKRISÄ	49
Opettajana erilaisissa kouluissa	50
Missio-nuorten opetuslapseuskoulussa v. 1986.....	51
Venäläinen ystävä.....	56
Englantia oppimassa	57
Avioparileirit oli ihana löytö.....	59
LUKU 9. SUURIMMASTA KRIISISTÄ SUURIMMAT SIUNAUKSET	64
LUKU 10. TOTEUTUVIA UNELMIA.....	67
Mennään eteenpäin puhujapariksi	67
Sielunhoitoterapiakoulutus tie muitten auttamiseen	68
Eheytymsryhmiä.....	69
Sielunhoitoterapeuttina.....	70
Lapsenlapset	71
LUKU 11. HARRASTUKSIA	76
Raamattukylä	77
Monologeja Raamatun henkilöistä	78
Trager-hoito.....	79
Knovnikurssit	80
Elämäntaitovalmennus.....	80
LUKU 12. TERVEELLISEMPÄÄN ELÄMÄÄN	81
Ruoka	81
Liikunnasta iloa ja elämän voimaa	85
Lopuksi	90
Liite 1	93
Liite 2.	95

ESIPUHE

Olen nyt 79-vuotias. Minusta on mukava olla juuri minä. Erityisen paljon pidän siitä ominaisuudestani, että innostun herkästi melkein mistä tahansa ja olen herkkä kokeilemaan kaikkea uutta. Useimmiten vastaan kyllä, jos minua pyydetään johonkin. Iloitsen elämästä. Kun katselen elämääni taaksepäin, se näyttää minusta ihmeelliseltä.

En muista, milloin olen alkanut ajatella, että olen vielä 90-vuotiaana vireä ja reipas. Joka tapauksessa nyt tuntuu todennäköisemmältä kuin silloin tuon ajatuksen toteutuminen. Olen löytänyt liikunnan ilon ja tärkeyden, syön niin terveellisesti kuin ymmärrän ja pyrin elämään rauhassa kaikkien kanssa.

Edellisen sukupolven naiset, äitini ja anoppini tulivat vanhemmiten passiivisiksi. Äidiltä meni jalat, anopilta pää. Kumpikin kuoli 78-vuotiaana oltuaan pari viimeistä vuottaan hoitolaitoksessa. Minä ajattelin: voisinpa pysyä aktiivisena vanhetessanikin, käyttää päätäni ja jalkojani!

Isä-suhteeni (Taivaan Isä) syveneminen parina viime vuote-nani on avannut aivan uudenlaisen ymmärryksen koko entiseen elämääni. Tuntuu ihanalta saada jakaa tätä kaikkea.

LUKU 1. KIRJAN RAKENNE

Kuljetan rinnan elämäni tapahtumia sellaisina kuin muistan niiden tapahtuneen tai jossain kohdin, miten minulle on kerrottu ja oivalluksia, joita olen eri tavoin saanut myöhempinä vuosina. Ymmärrys itseäni on tuottanut minulle iloa ja lisännyt myötätuntoista suhtautumista omaan toimiluihini elämäni eri vaiheissa. Sen hetkisen ymmärryksen ja kehityksen valossa käyttäytymiseni on ollut luonnollista ja ymmärrettävää, eikä sitä kannata tuomita tai arvostella. Sen vuoksi koen olevani sovinnossa myös menneisyyteni kanssa.

Tämä vahvistaa käsitystä siitä, että elämäni näyttäytyykin aika pitkälti ennalta suunnitellulta ja johdetulta. Sen tiedän, että Isä on minut luonut jo ennen maailman perustamista ja valinnut perheen, johon synnyin, samoin lapseni ja lapsenlapseni. Uskon, ettei yksikään ihminen synny tänne maailmaan sattumalta, vaan jokainen syntyy Isän tahdosta.

LUKU 2. KOLME TÄHTIHETKEÄ

Nimitän näitä hetkiä kohokokhiksi. Näinä hetkinä olen tiennyt ehdottomalla varmuudella: tätä olen etsinyt edes tajuamatta etsineeni juuri sitä.

ELÄMÄNI MIES

Ensimmäinen näistä elämäni kohokokhista on puolison löytöminen. Olin silloin 25-vuotias, meneväinen nuori nainen. Minussa oli virinnyt outo toive, saada lapsia. Silloin ajattelin, etten oikeastaan halua tai tarvitse miestä. En tuntenut yhtäkään onnellista avioparia.

Pekka tulla tupsahti viereeni höpöttämään, kun olin kirjurina lentopallopelissä Jyväskylässä. Olin erityisopettajakurssilla ja Pekka opiskeli luokanopettajaksi. Hän lähti saattamaan minua asunnolleni. Pekan kertoillessa elämästään sotaorpona, muistan sanoneeni: "Saisitpa hyvän vaimon!" En siinä silloin vielä aavis-
tanut, että minä olin Pekalle tarkoitettu hyvä vaimo.

Hän pyysi minua tansseihin, eikä kulunut montakaan viikkoa, kun olin niin rakastunut, etten ollut sellaista aikaisemmin kokenut. Se oli ihmeellistä. Olin onnellisen säteilevä. Tiesin sisimmässäni; tämä on mies, jota olen odottanut ja etsinyt. Ajattelin, että valitessani Pekan olin uskollinen jollekin syvällä sisimmässäni olevalle. Järki oli pois kytkettynä. Suhteemme on ollut myrskyisä ja monia hankalia kokemuksia olemme kestäneet, mutta missään vaiheessa en ole epäillyt, etteikö näin ollut tarkoitus.

ELÄMÄN TARKOITUS

Toinen suuri asia on elämän tarkoituksen ja mielekkyyden löytöminen. Noin kolmevitosena aloin ihmetellä, onko elämässä mitään mieltä, kun en sellaista mielekkyyttä kokenut elämässä olevan. Ajattelin, etten tiedä sitä, mutta jos sellainen on, haluan sen löytää. Niinpä lähdin etsimään.

Kommunismi näytti kaukaa katsottuna kiehtovalta; jaetaan tasan ja annetaan jokaiselle tarpeen mukaan. Ei sentään! Menin kirkkoon. Se sattui olemaan Jehovan Todistajien temppele. Ihmiset olivat ystävällisiä ja joku tarjoutui tulemaan kotiini tutkimaan kanssani Raamattua. Hän tuli, mutta hämmästyin, kun otettiin jae sieltä, toinen täältä. Se riitti minulle siitä opista.

Kävin transsendenttisen mietiskelyn tilaisuudessa. Sain mant-
ran, mitä piti mietiskellä joka päivä tietty aika. Joitakin viikkoja
mietiskelyäni minua alkoi pelottaa. Tunsin, että minulle tapah-
tuu jotain, enkä tiedä mitä se on. Aavistin, että se on pahaa.
Lopetin.

Halusin lapsemme Steiner-kouluun ja muutimme Tampereelle.
Olin ihmeissäni perehtyessäni Steinerin filosofiaan. Kaikki näytti
niin hienolta ja järkevältä. Koulussa pyrittiin varjelemaan lasten
luovia kykyjä, eikä pidetty kiirettä. Maanviljelyssä hoidettiin maa-
perää, jotta saadaan terveellistä ruokaa. Kehitysvammaisia hoidet-
tiin antaumuksella ja rakkaudella. Ahmin Steinerin kirjoja.

Kommunismista tai ties` mistä olin päätenyt siihen käsityk-
seen, ettei ole mitään muuta todellisuutta kuin se mikä aisteilla
havaitaan. Steiner selitti maailman kaikkeuden niin järkeenkäy-
västi, että hylkäsin aikaisemmat käsitykseni ja omaksuin stei-
nerilaisuuden. Hyväksyin siis, että on olemassa Jumala, Jeesus,
enkelit ja pahat henget. Oli sellainen olo, että kenties tästä löy-
tyy elämälle tarkoitus. Jatkoin kuitenkin etsintää. Kuulin ryhmä-
työstä ja menin katsomaan sitäkin. Siellä koin joitakin tärkeitä
oivalluksia, mutta myös turmeltuneisuutta.

Muutimme maalaistaloon ja viljelimme peltoja biodynaami-
sesti. Niihin aikoihin mieleeni oli tullut ajatus; olisikohan kristinus-
kolla mitään mielekästä tarjottavaa? Menin kysymään naapuriky-
lästä leikkuupuimuria puimaan rukiit. Siellä olikin vastassa välitön
karjalaisemäntä, joka kutsui minut seuroihin. Menin sinne odot-
tavin mielin. Sanoma tuntui uppoavan sydämeeni ja kosketti.
Kun kysyttiin, haluaako joku esirukousta, mieleni teki nostaa käsi,
mutta en uskaltanut. Näin siellä uskovia ihmisiä, jotka näyttivät
tavattoman innostuneilta levittämään sanomaansa ja saamaan
ihmisiä samalle tielle, millä he itse jo kulkivat.

He kutsuivat minut rukouspiiriinsä ja siellä kysyivät minulta: "Joko sinä olet tällä tiellä, vai haluaisitko lähteä?" Sanoin: "Haluan lähteä." Silloin he riemastuivat: "Muutahan ei tarvita-kaan, nyt rukoillaan." Monet rukoilivat, joku julisti kaikki syntini anteeksi, toiset ylistivät Jumalaa siitä, että Maila pelastui. Minua alkoi itkettää. Koin, että minut hyväksyttiin sellaisena kuin olin eikä minun tarvinnut tehdä mitään. Löysin Jeesuksen, totuuden, tien ja elämän. Tajusin, että tätä olinkin etsinyt edes tietämättä, mitä etsin. Tiesin ilman epäilyksen häivää löytäneeni etsimäni.

ISÄN TYTTÄREKSI

Kolmas näitä kahta vastaava tapahtui muutamia vuosia sitten. Toimin seurakunnassa aktiivisena vapaaehtoisena. Aloin ihmetellä hommien vähenemistä. Mieleeni tuli ajatus, että jotain uutta on tulossa elämääni, eikä minulla ollut aavistustakaan, mitä se uusi olisi. Kului muutamia vuosia. Koin olevani jotenkin tyhjän panttina. Mielessäni oli kyllä rauha. Ajattelin, että uusi tulee aikanaan, ei minun tarvitse hötkyillä.

Näin ilmoituksen Isän sydän A-koulusta ja tiesin heti; tuonne haluan päästä. Meno järjestyikin. Sydämeni imi opetusta kuin pesusieni vettä. Se ei ollut minulle täysin uutta, sillä olin kuul- lut samaa asiaa jo v. 1986 ollessani Missionuorten Opetuslap- seuskoulussa (ja sitä ennenkin ollessani v.1979 kaksi kuukautta SYKRIssä, Yhteiskristillisessä Raamattukoulukoulussa.) Tajusin, ettei sydämeni ollut silloin kyennyt tuota sanomaa Jumalan Isän rakkaudesta ottamaan vastaan. Päähän se oli uponnut ja olin saanut vahvan uskon asiaan. Nyt A-koulussa tajusin, että kapi- noidessani vanhempiani vastaan olin sulkenut heidät elämäni ja sydämeni ulkopuolelle. Sen vuoksi sydämeni ei ollut ollut avoin myöskään Isän rakkaudelle. Halusin korjata asian ja kirjoitin kir- jeen sekä isälle että äidille itkien vuolaasti ja pyysin anteeksi, etten ollut ollut heille sellainen lapsi kuin olisi pitänyt olla.

M

ikä on elämän tarkoitus?
Millainen minä todella
olen – kaikkien naamioitteni
alla? Sanotaan, että etsivä
löytää. Se on totta. Tässä oma

elämäkerrassa kerrotaan, kuinka Maila etsi
ja löysi vastauksia. Lopulta löytyi sekin, mitä
Maila ei tiennyt pitkiin aikoihin etsivänsä.
Hänet löydettiin. Mikä se oli, selviää kirjasta. Se
jokin, jonka myötä muutkin kysymykset saavat
vastauksen ja elämästä tulee jännittävä seikkailu.
Maila oppii nauttimaan elämästä ja on siitä
kiitollinen.

Palaute 25-vuotiaalta sukulaispojalta:
"Kirja oli kiehtovaa luettavaa."

ISBN: 978-951-568-519-3

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi